

Apartat de correus núm. 123 - Tel. (93) 717 18 87 - Fax (93) 717 19 63 - 08202 Sabadell

Article d'opinió

El país de les meravelles

Un eix amb 16 carrils?

El bonic Vallès té al seu llarg una autopista de peatge l'AP7, amb tres carrils per sentit, doblada en alguns trams per una autovia, la B-30 (no es tracta d'uns laterals, sinó d'una autovia), amb un total de cinc carrils per banda i que segueixen cap al nord fusionant-se amb la mateixa secció.

Però no n'hi ha prou –diuen- amb aquests cinc carrils per sentit, perquè el Ministeri, la Generalitat i les Cambres de Comerç proposen ampliar amb tres carrils més per banda aquest eix entre França i el perímetre de la Península, amb la B-40, o Quart Cinturó (QC), anomenat A7 segons el Ministeri de Foment. Tres carrils més que en farien 16 en total en l'eix prelitoral. Déu n'hi do. I això que no comptem amb la Interpolar Sud (C-35 en alguns trams), que farien augmentar la xifra fins a 20 carrils.

Bé, de fet l'AP7 és oficialment de pagament, però, com que era tant lesiu, ara és el Ministeri que paga el peatge anul·lat de Bellaterra. I no solament això, sinó que directament de la seva butxaca el Ministeri ha pagat l'ampliació de carrils i accessos que es van acabar fa ben poc.

Ni el francès eix del Roine, que comunica el centre d'Europa amb Espanya i Itàlia, ni el pas per París cap a Bèlgica i Holanda, ni cap lloc d'Europa posseeix una secció de setze carrils en un corredor de pas. I, tanmateix, les Cambres de Comerç, de tant en tant, demanen a crits col·lapsar el país, diuen per poder-lo fer funcionar, construint la B-40. O sigui, dues A7 són necessàries, una amb peatge a l'ombra i una sense, però de *facto* les dues sense.

A més, tot plegat es fa, òbviament, en favor de mitigar el canvi climàtic i en favor d'un canvi de modalitat de transport que afavoreixi el transport públic. Una altra cosa seria desobeir les lleis i la doctrina oficial.

No es debat sobre el model de mobilitat, només sobre el model de QC

Les forces polítiques que integren el Govern de la Generalitat es van comprometre a fer un debat sensat sobre el Quart Cinturó, debat que no s'ha produït mai, ja que el Departament de Política Territorial està abduït per la demanda cridanera de les Cambres de Comerç i altres aprenents de bruixot, com recentment la PIMEC. Cal recordar que aquest Govern ha creat la Direcció General de Participació, i que aprofitar-la per crear espais de concertació i debat li hauria significat un bon impuls.

El debat no es pot produir per raons històriques. El Conseller Nadal ja va sobreviure fa anys la mala experiència de travessar amb la N2 les muntanyes de l'est de Girona, per la vall de sant Daniel; d'aquesta manera, ara que també es planteja augmentar la secció de l'AP7 i que el Vallès no sigui menys, no li suposa cap experiència amenaçadora.

En canvi, el Grup Parlamentari Socialista (Miquel Iceta, Roberto Labandera...) ens asseguren que un conflicte com el del Quart Cinturó dins el govern actual, amb dos partits petits (ERC i ICV) compromesos des de fa anys en contra del Quart Cinturó i amb un de gros (PSC) a favor, hauria de permetre arribar un procés més endreçat per a resoldre el conflicte.

Un primer pas ha estat canviar el nom de la cosa. Ara, allò que el Ministeri anomena A7 sense pudor aquí l'anomenem Ronda del Vallès. I si preguntes als diputats del grup majoritari del Govern si la cosa és únicament un canvi de nom o un canvi de concepte, et diuen que això darrer, que ha de ser una ronda urbana de comunicació interna i respectuosa. No obstant, el Ministeri no parla amb les mateixes paraules.

Mentrestant, les obres del tram Abrera - Terrassa s'estan executant amb el model clàssic de Ministeri: molt ample, amb molt impacte i sense manies. Però ens asseguren des del Departament de la Generalitat que no patim, que la resta serà feta, també pel Ministeri, però només amb túnels i viaductes!

El Quart Cinturó forma part de la conxorxa o lògica hispànica de portar dues vies en paral·lel des de Cadis a França, frontera a partir de la qual només hi hauria una sola via amb lògica cartesiana francesa.

Durant les campanyes electorals, els dos grans partits, CiU i PSC, rivalitzaven en testosterona quan disputaven qui faria el QC més gros, però ni en els governs de CiU ni en els actuals mai han sabut resoldre el seu pas pel Vallès. A hores d'ara, la contradicció dins del Govern entre els grups petits i el major dels tres impossibilita la resolució de la discussió sobre el Quart Cinturó, tot i que de moment ja s'ha posat en la llista de les obres que el Ministeri ens ha de fer a compte de les disposicions d'inversió de l'Estat previstes a l'Estatut.

Els grups petits del Govern negocien solucions a la baixa, en la línia d'una Ronda del Vallès (ronda urbana de comunicació interna i respectuosa), mentre que el grup parlamentari del PSC veuria políticament interessant estalviar aquest conflicte dins el govern. Però qui mana mana, i són el Conseller i el Departament de Política de Territorial els que no han virat ni un mil·límetre del seu rumb. Tant és així que les cridòries de les Cambres de Comerç només es poden entendre com una supeditació al poder establert i com una molt generosa i il·lusionada participació de *holligans* en fer de la política un camp de futbol, amb perdó del futbol.

En aquests darrers anys el moviment ambientalista i contrari al QC ha acceptat que cal millorar el Vallès no solament en transport públic sinó també en una millor malla de vies per al vehicle privat. El Govern també ha entès que la Campanya planteja un canvi en el model de mobilitat (fins i tot de model territorial). No obstant això, aquests passos no han estat suficients com perquè un vell conflicte que porta quinze anys entri en un camí de major racionalitat i que, entre tots, almenys sapiguem reduir-lo en el possible en el cas que no s'arribi a resoldre. Doncs tampoc: un Govern d'esquerres i progressista, format per tres grups que no parlen civilitzadament del cas, segueix entestat en mantenir en vells paràmetres un problema que seria lògic encarrilar millor. L'oposició hi juga per a desgastar el Govern i per convicció megalòmana. El partit gran en el Govern juga a mirar amb bons ulls o no una possible solució, els diputats potser sí, però el Conseller no. Mentre, els partits minoritaris asseguren que en aquest afer es quadraran. Però, a l'hora de la veritat, suporten el Govern, és a dir el Conseller.

I el president? Doncs, no ho sabem perquè mai no hi hem pogut parlar directament, malgrat que tot just prendre possessió del càrrec vam sol·licitar audiència per poder-li-ho explicar. Però que sàpiga que, per part nostra, un vell conflicte com el present podria situar-se en paràmetres més racionals. Potser mai a plena satisfacció nostra, però sí molt millor per al país.

Conclusió: molt mala traça política. I d'això plora la criatura.

CAMPANYA CONTRA EL QUART CINTURÓ

El Baix Llobregat, el Penedès i el Vallès, 15 d'octubre de 2008